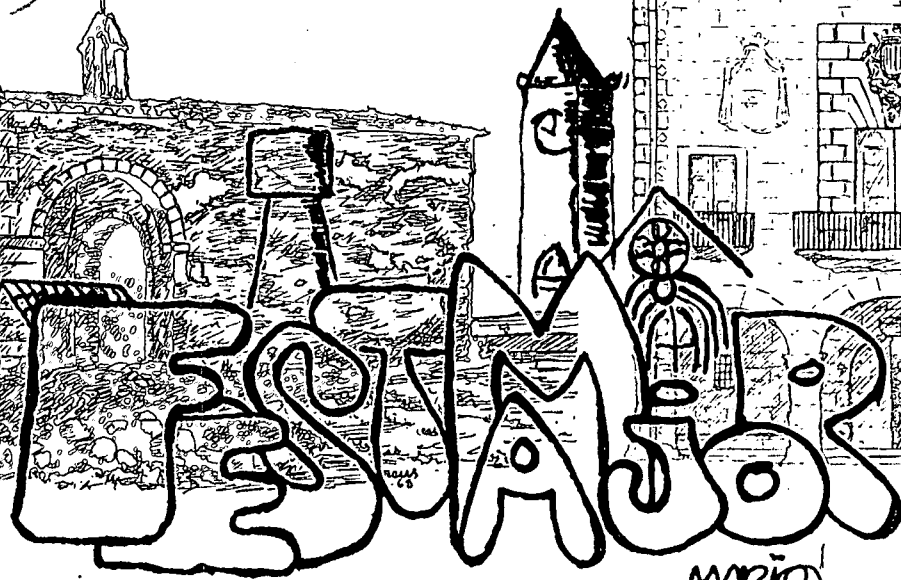
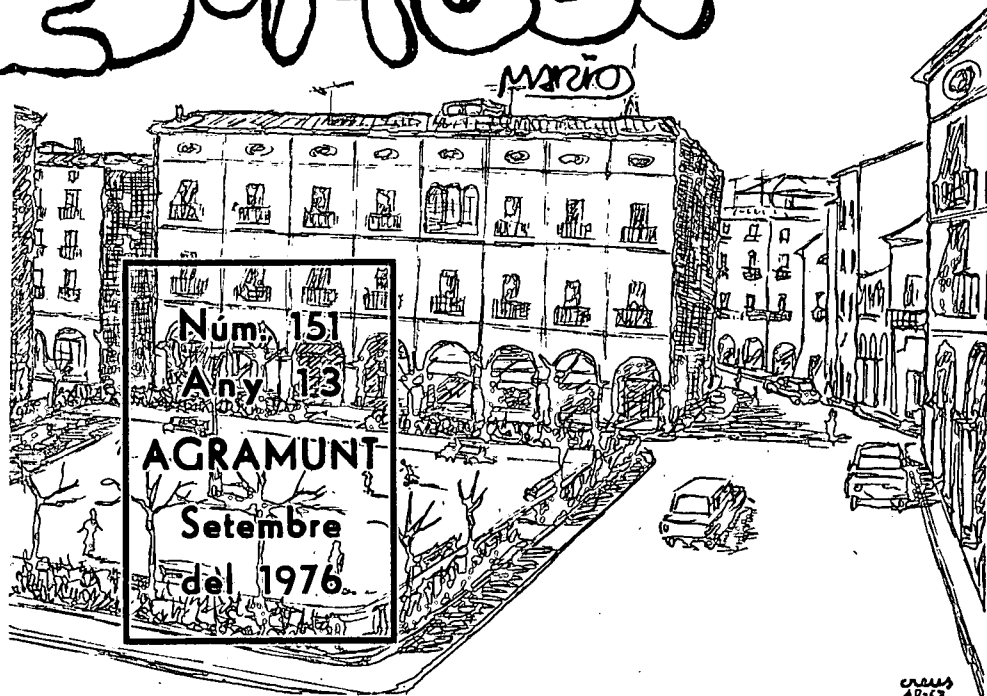

CARLES
JN-70

MARCO

Núm. 151
Any 13
AGRAMUNT
Setembre
del 1976

CARLES
AD-73

El lector opina....

Sr. Director de SIÓ:

Em permeto dirigir-me al mensual que vosté dirigeix, estranyat que, per primera vegada (al meu entendre), aquest Butlletí hagi faltat a la informació objectiva a que ens tenia acostumats, donant constància dels fets que passaven durant el mes, encara que fos amb quatre ratlles al "Quadern".

Em refereixo concretament al que va succeir durant la matinada del 5 al 6 de maig passat trobant-nos, al sortir de casa, amb alguns carrers i places de la Vila "empaperats" de pasquins.

No m'he de posar amb els motius patriòtics-polítics que varen motivar tal acte i que tots recordem. Mes si voldria matisar dos aspectes d'aquest fet que em varen desagradar molt. L'un, fou l'ús indegut i poc respectuós que feren de les imatges dels nostres Reis, usant-les com a bandera de picabaralles entre faccions polítiques. L'altre, el poc gust en col·locar els cartells, fent-ho d'una manera barroera, embrutant indiscriminadament tot el que els hi va venir en gana amparant-se en la nit, com comunment es diu: en un acte de "nocturnidad y alevosía".

Res més. Gràcies.

C. S.

SIÓ - Boletín Informativo Municipal

Director: Alcalde Sr. D. Ricardo Vicens

Sub-director: Jaime Cuñat Mata

Edita: Ayuntamiento de Agramunt (Lérida)

Imprenta G. Vicens - Guimerá, 15 - Agramunt

Redacción y Administración

Calle de la Plaza, 1 Apartado Correos n.º 10

Agramunt (Lérida)

Suscripción anual: España 120 ptas.

Extranjero 150 ptas.

Número suelto 12 ptas.

Depósito Legal: L. 138-1964

Resumen de los Actos Oficiales de la FIESTA MAYOR

SABADO DIA 11

Repique general de Campanas y recorrido de las calles de la población por la comparsa de Gigantes y Cabezudos

A las 13 horas. Disparo de una GRAN TRACA, fuegos japoneses y elevación de globos en la Plaza Mayor.

Seguidamente en la Casa Consistorial, se pro-

cederá al reparto de Bonos a las personas necesitadas de la Villa.

A las 16 horas.

Gran Competición de Tiro al Plato en el Campo Municipal de Tiro "Bassa Bona".
19'40 horas. Conclusión de la

Solemne Novena

en honor de nuestra Celestial Patrona la Virgen del Socós, con el canto de los gozos y la Salve.

A las 23 horas.

Sardanas en la Plaza de la Iglesia

DOMINGO DIA 12

A las 11'30 horas.

SOLEMNE PROCESION

con asistencia de la Ilustre Corporación Municipal y demás Autoridades y Jerarquías locales, acompañando a la venerada imagen de nuestra Celestial Patrona por las principales calles de la Villa, realizando el siguiente recorrido: Plaza de la Iglesia, Sió, Guimerá, Estudios Nuevos, Plaza Generalísimo, Hermandad, Circunvalación, San Juan y Plaza de la Iglesia.

A las 12 horas.

SOLEMNE OFICIO

en la Iglesia Parroquial, cantado por "LA CORAL D'AVUI", bajo la dirección de D. Ramón Casals.

Finalizará con un devoto Besamanos a la Celestial Patrona y Abogada.

A las 13'30 horas.

Audición de Sardanas

A las 16'30 horas.

Gran Partido de Fútbol

A las 19 horas.

Gran Baile Popular

A las 23,30 horas.

Lucido Baile de Noche

LUNES DIA 13

A las 12 horas.

Solemne Misa de Requiem

En sufragio de los difuntos de la Parroquia y de manera particular por los vecinos fallecidos durante el año.

A las 17 horas.

Gran Partido de Fútbol

A las 19 horas. En la Plaza Generalísimo,

Gran Baile Popular

A las 23'30 en la Plaza Generalísimo

Lucida Sesión de Baile

MARTES DIA 14

A las 10 horas.

Festival de Cucanyes

A las 17 horas.

Competición de Tiro al Plato

A las 19 horas. En la Plaza Generalísimo,

Gran Baile Familiar

MOVIMENT DEMOGRAFIC

MES D'AGOST

NAIXEMENTS:

Anna Maria Villalta Galceràn dia 30

MATRIMONIS:

Ignaci Velez Soto amb

M.ª Carme Ortiz Colell dia 7

Ramon Nadal Arbonés amb

M.ª Carme Fernández Castillo dia 14

DEFUNCIONS:

Teresa Vicens Areny dia 2 78 anys

Genaro Capdevila Ribó, dia 22, 32 anys

PLUJA CAIGUDA DURANT EL MES D'AGOST

Dia	h.	litres	m. ²
11	2'5		
> 14	17	>	
> 24	1	>	
> 25	15	>	
> 28	11	>	
Total	46'5	litres	m. ²

L'Observador: DEUDAT PONI

Maria Mas Mònico

Vda. de Josep Martorell

Morí el dia 29 d'Agost,
a l'edat de 68 anys.

A. C. S.

Els seus familiars us demanen
una oració per la seva ànima.

QUADERN

BARRIS

El dia 7 el carrer Sió celebrà un any més els seus tradicionals "Barris". Aquest any encara lluiran un xic més que els precedents. Encoratjem als veïns que continuïn per aquest camí envers, unes festes que foren populars i que poden tornar a ser-ho.

CULTURA

Nombrosos agramuntins es desplaçaren a Tàrrrega a presenciar l'obra de teatre "Tirant lo Blanc". El viatge valgué la pena.

Encara més nombrosos foren els que s'arribaren a Guissona el dia 31 de juliol per escoltar els cantaires de les nostres Comarques en la "I Trobada de la Cançó de les Terres de Ponent".

EXIT

Estan ja tots venents els terrenys que l'Ajuntament havia adquirit per a destinar-los a Poligon Industrial. Alguns d'aquets terrenys han estat comprats per indústries ubicades a Agramunt i d'altres a empreses que pensen instal·lar-se entre nosaltres.

HIGIENE

Un brot de tifus es declarà a principis d'agost entre nosaltres. La higiene s'hauria d'extremar en els mesos d'estiu i sobretot en el que fa referència al menjar i beure.

JOVENTUT

Nombrosos contactes han estat mantinguts entre els joves de la Vila per tal de portar a terme una sèrie d'actes que s'arreglarien en una "Setmana de la Joventut". Esperem que la cosa rutlli i no es quedi en mers projectes com altres vegades ha succeït.

SARDANES

Des de el dia 15 es celebren cada diumenge, a la sortida de l'última missa, unes ballades de sardanes. Aquestes ballades estan organitzades pel jovent amb la col·laboració de l'Ajuntament que hi aporta la part tècnica: altaveus, amplificadors, etc.

CANÇÓ

El dia 21 tingué lloc a la Plaça de l'Església, el primer dels actes organitzats per un grup de joves de la vila. Es tracta d'un recital de Cançó Popular. Intervingueren els cantans Ramon Bordes, Abdon i Jordi Oro que obtingueren un considerable èxit, sobre tot l'últim, que captivà als 300 assistents amb les seves cançons quasi totes sobre temes camperols.

ACCIDENT

El diumenge, dia 22 d'agost, morí en un accident de moto el veí d'Agramunt, Genaro Capdevila Ribó, de 32 anys d'edat, solter:

Acompanyem en el sentiment els seus-familiars.

HOSTAL TARRAGONA D'AGRAMUNT

Posa en coneixement dels seus clients, amics i públic en general que si bé ha tancat les activitats de Restaurant - Bar, segueix normalment en l'esmerat

SERVEI D'HABITACIONS

Desitgem bona Festa Major a tots els convilalans.

Família Tarragona

Ball de Barris

Com anys endarrera, una vegada més, els veïns de l'històric carrer de Sió, han encetat aquesta sempre nova tradició que és el Ball de Barris, pròpia dels nostres avantpassats i que avui troba en la nostra joventut un caliu de joia i alegria.

Des de feia molts dies les reunions, xerrades, preparatius, etc., ocupaven part de la vida del veïnat, fugint almenys per uns dies de la mateixa rutina. La diada escollida fou la del dia 7 d'agost.

Ala vigília, agrupats per mitjà d'una magna camaraderia, guarneixen el carrer invitant així a tots els convilatans a la seva festa. Al matí, amb el so d'unes sardanes es comença a sentir l'animació i grans i petits amunt i avall es passen.

A la tarda, com a pròleg del Ball, la mainada de la vila fa cap ací perquè s'anuncia la seva festa, capgrossos i Banda de Trompetes entonen marxes desfilant pels carrers principals de la vila. Als jocs de Cucanyes tothom vol participar-hi, mentre els grans disfruten a tot drap.

A la nit la gent comença a venir per agafar lloc, els veïns estan contents perquè veuen que la crida al Ball de Barris ha estat un èxit. La vetllada amenitzada pel conjunt «Xic-4» es desenvolupa tranquil·lament i l'alegria desborda per tots cantons. Alguns obsequis, ball de concurs amb premis, etc., posaren fi als Barris 1976.

Ara jo pregunto: Veient l'èxit de cada any, ¿per què no es porten a terme en altres carrers? Podrien ser una vàlvula d'escap donada la poca activitat que es realitza en aquesta època de l'any.

Jaume CUNAT MATA

Història de l'onze de Setembre de 1714

«El nostre poble jau estés a terra. Però no és mort».
L. M. XIRINACHS

En aquella maltempsada, Catalunya, recelosa de perdre sota el nou sobirà Felip V el règim autònom que sempre havia tingut dins la monarquia de la casa d'Àustria, va caure en braços dels afalacs que li feien l'arxiduc Carles d'Àustria i els seus aliats anglesos, recelosos sempre de l'hegemonia d'Europa. El país va pactar amb ells a Gènova, facilitant l'entrada de les tropes colligades austro-angleses a Barcelona a les quals s'afegien els Països Catalans i l'Aragó, acceptant Carles d'Àustria com a rei.

Hi ha historiador que diu que Felip V en rebé una forta decepció, ja havia estat proclamat rei d'Espanya i acceptat la Generalitat, si bé amb la intenció de fer-hi fortes reformes, necessàries, segons es diu, al corrent de l'època. Altre historiador diu que prou que ja n'havia estat, massa i tot, de reformada i retallada en temps dels Àustries. En fi l'etern problema, per a uns massa per a d'altres poc.

Així s'encenia la Guerra de Successió a Espanya. En dues ocasions les tropes aliades entraren a Madrid, però les filipistes, ajudades pels francesos, aviat es feren aquí amb Lleida, Agramunt i moltes altres places, després d'una llarga guerra de catorze anys, aquestes posaren setge a Barcelona i Cardona, darrers baluards que restaven dreçats en peu de guerra.

Coses de la història feren que l'Arxiduc Carles esdevingués Emperador d'Àustria i els anglesos, que no podien permetre que l'hegemonia d'Europa passés a les seves mans a l'ésser també rei d'Espanya, abandonaren la causa que havien defensat, pactant amb França i deixant a l'estacada els territoris de la Corona d'Aragó.

L'11 de setembre del 1714, després d'una heroica resistència que admirà Europa entera, i després de molts mesos de setge, caigueren Barcelona i el 18, Cardona.

La Generalitat quedava abolida i liquidats tots els drets del país, exceptuant el Dret Civil, en endavant es regiria el Principat pel Decret de Nova Planta que l'equiparava amb província, trencant d'aquesta manera la més essencial idiosincràcia i la nostra organització com a poble —fins passats 218 anys no tornariem a enllaçar amb la nostra legalitat històrica—. Les universitats foren tancades arreu del país, només se'n feia una a Cervera, la llengua foragitada de tot acte oficial i de les escoltes. Tots el cabdills foren empresonats o executats i molts van haver d'exiliar-se, com el mateix Casanova, darrer Conseller en Cap, heroi de la resistència.

De la història n'hem de treure la conseqüència que l'entesa l'hem de fer amb tots els pobles d'Espanya. Diem que som un poble pactista i també de rauxa, procurem que aquesta no ens porti a la política del "tot o no res" per a evitar nefastos i desastrosos resultats. Emperò, això, no pot implicar mai la renúncia a la nostra personalitat i dignitat.

P. MORA I GIRIBET

Exclusivitats * Draperia Anglesa i Francesa
Camises - Corbates - Articles Home

Sastreria Univers

Tailleur Sastre

Ruda. Carlemany, 79 - Tel. 21286 LES ESCALDES
Valls d'Andorra

Leñas y Carbones

F. Santamaría e Hijos

Santa Esperanza - Tel. 390387

EL PARADIS PERDUT

El pagés condueix el tractor sota el sol de juliol. Ve del tros i va carregat de blat. En porta la carrossa plena. Passa per camins de secà: argila, panical, perdius, garrics, timons, calareny, argelagues... O travessa bancals vorejats de ceps, d'ametllers, d'oliveres...

Un pardal el segueix. Fa estona que li va al darrera i, cosa, estranya no el pot aconseguir. Fins que el vehicle es para. El pagés baixa i s'asseu a l'ombra d'una alzinera. S'eixuga el front amb el dors de la mà, i amb la punta de la llengua s'humiteja els llavis. Mira lluny amb els ulls mig clucs: talment li sobrés llum o li manqués horitzó.

El pardal també s'aixopluga a l'alzinera, però dalt, a les rames. Des d'elles veu la carrossa tota plena de blat. L'ocell s'estorrufa i espolsa les plomes. El seu cos agafa un voum més aeri. Sembla que el cor, minúscul, li batega més fort. No s'hi pensa pas gens: es deixa anar, obra lleugerament les ales i cau damunt dels blat.

Passada una estona, el pagés s'enfila al tractor i el vehicle es posa en marxa un altre cop.

No es veu cap més ocell: només el que va a la carrossa sobre el munt de blat. Encara no n'ha picat cap gra. Potser no sap per on començar. S'hi passeja o, més ben dit, s'hi revolca. Amb les ales n'aixeca uns quants grans enlaire i es complau sota seu com si fos una pluja.

Quan el pagés arriba a la masia, el gos surt a rebre'l. Lladra, mou la cua i brinca, fins que l'amo baixa i amb la mà li amoixa el pèl, la rebuda, la fidelitat i la submissió.

El pardal, en sentir els clapits, fuig ràpidament. Ara és dalt del penell. Des d'allí veu com el pagés trabuca el gra al dipòsit. I s'adona de com el gos vigila l'ordre i l'entorn.

Guillem VILADOT

Salón Riart

BELLEZA Y ESTETICA
PARA LA MUJER

- MAQUILLAJES
- Depilación a la Cera
- MANICURA

Guimerá, 14 Agramunt

José Alós Guillaumet

COLOCACIÓN DE TECHOS DE ESCAYOLA

(cón 9 años de experiencia en el oficio)

VENTA DE PIEZAS DE ESCAYOLA Y CORNISAS
varios modelos

OBJETOS DE JARDIN Y TERRAZA

Tiestos, Mesas, Bancos, Jardineras, etc.

Domicilio: Calle Vilavella (Pisos Marina)

1.º 1.ª - parte trasera

TIENDA EN CALLE DE SIO

Teléfono 39 00 86

AGRAMUNT (Lérida)

FERIA AGRICOLA Y NACIONAL FRUTERA DE SAN MIGUEL 1976

LERIDA

18/29/ SEPTIEMBRE

MAQUINARIA

FRUTA

GANADERIA

RECORD MARKET S. R. L.

HISTORIA A RETALLS

Si un foraster ignorant dels nostres costums preguntés a un agramuntí sobre l'origen de la Festa Major en honor de la Verge del Socós, en el millor dels casos la resposta seria dir que la celebrem des de temps immemorial; però això de temps immemorial és una expressió imprecisa que no resol la qüestió.

A propòsit d'aquest assumpte m'ha semblat oportú transcriure unes partides de la Llibreta de Comptes de mossèn Vilaplana, a la qual vaig referir-me el mes de febrer proppassat. Recordarà el lector que el Rnt. Francesc Vilaplana durant uns determinats anys del segle XVIII va ocupar el càrrec del que avui en diríem Depositari de l'Ajuntament. Les esmentades partides són les següents i corresponen als anys que s'indiquen.

(1738). *Al Rnt. Joseph Cercós bozer de la Rnt. Comtat. per les festes de la Vila so. es la den Angel, St. Gregori, Ntra. Sra. del Castell, y per les misses de pregaries li he pagat 17 lliures 12 sous.*

(1739). *Al Rnt. Joseph Cercós Boser per les festes de la Vila so es Angel, St. Gregori y Nostra Sra. del Castell, y per les misses del Tallat li he pagat catorse lliures dinou sous conste de son recibo de 11 de 9bre de 1739.*

(1740). *He entregat al Sr. Ramon Cluet Regidor ultim per la festa del Tallat vintidues lliures setze sous.*

He pagat al Rnt. Joseph Cercós per les festes de la Vila y misses del Tallat quinze lliures onse sous.

(1743). *He pagat a Josep Sentis vintivuit lliures deu sous y sis diners per la festa de Nostra Sra. del Tallat.*

He pagat al Rnt. Joseph Cercós Boser de la Rnt. Comunitat per les festes de la Vila, y misses del Tallat conste de recibo 13 lliures 6 sous.

De les anteriors anotacions es desprén clarament que les Festes de la Vila, pagades amb diners del comú, eren les de l'Angel, Sant Gregori i de la Verge del Castell. A més la Vila també pagava la festa del Tallat; però no s'esmenta per res la Verge del Socós, ni surt enlloc el mot Festa Major.

Aquelles festes, que el seu dia potser també eren qualificades d'immemorials, fa anys que han desaparegut completament de la vida col·lectiva agramuntina i sense deixar cap mena de rastre; no sabem en què consistien, ni coneixem el motiu de la seva celebració. A la recerca de dades sobre aquest particular, en el llibre de mossèn Pons sobre la nostra església parroquial, he trobat alguna coseta referent al San Angel, a Sant Gregori i a la Verge del Castell. No gran cosa; però tot ajuda al coneixement del fet.

Al fer la descripció del retaule de l'altar major, construït l'any 1728, escriu Mn. Pons: *...al centre, damunt el medalló, s'enlaira la imatge de Sant Gregori, que remata el bell conjunt amb la del Sant Angel Custodi. O sigui, que Sant Gregori i l'Angel Custodi ocupaven un lloc de preferència a l'altar major. Més endavant*

explica que les nombroses Confraries tenien cura de l'esplendor del culte de l'església i de les capelles de Santa Esperança i del Sant Angel Custodi (emplaçada al pòrtic d'entrada al carrer de Sió, a la plaça del Pou). Al parlar d'Obres Pies diu: A més de les fundacions particulars dels fidels n'hi havia de la Universitat de la Vila, entre altres, una processó dedicada al Sant Nom de Jesús, cada segon diumenge de mes, instituída el dia 10 d'abril de l'any 1600; una altra dedicada a la Mare de Déu del Castell, fundada el 13 de maig de 1614, i una altra en honor de Sant Gregori, el 9 de maig de 1680, etc.

Nostra Sra. del Castell es mereix una referència a part. La seva formosa talla, desapareguda l'any 1936, la vèiem en la nostra infantesa presidint un senzill altar lateral adossat a la paret de migdia; però antigament tenia més preponderància. Explica mossèn Pons que quan a l'any 1834 es bastí un nou retaule a la Capella del Socós (també desaparegut al 1936) el retaule antic que datava del 1719, fou cedit per 300 lliures a la Confraria de la Mare de Déu del Castell i posat al fons de la nau dreta, on es venera en endavant dita Verge. Precisament aquest retaule que més tard fou dedicat a la Immaculada, és el que actualment es troba a la Capella del Socós, on ha tornat després d'estar-ne absent un segle llarg.

L'interrogant que plantejava al principi queda en peu: ¿Des de quan honorem la Verge del Socós, com a Patrona de la Vila, el diumenge posterior al dia 8 de setembre? No ho sabem; però podem assegurar que almenys els anys 1738, 1739, 1740 i 1743, la vila pagava festes i entre aquestes no s'hi trobava la del Socós. ¿És que tal vegada la celebrava la parròquia pel seu compte sense rebre cap ajuda econòmica de la Vila? Tampoc ho sabem i no té res d'estrany aquesta ignorància, perquè, amic lector, la història és un conjunt d'enigmes, de punts foscos i d'aparents —o reals— contradiccions. I precisament per això resulta tan suggestiva i engrescadora la feina de tafanejar en el pretèrit.

LLUIS

ACAPULCO
BAR-RESTAURANT
DISCOTECA
AVDA. DE LERIDA Nº 11 Monzón (HUESCA)
TEL 40 01 85

Direcció: RAMON INGLÉS (Crích)

La Marxa de la

Amb motiu del pas per la nostra Vila de la Marxa de la Llibertat, hem cregut oportú fer una mica d'història, explicar el significat i els fets més importants que han tingut lloc en el transcurs de la seva gran caminada.

A últims de l'any 1975, el secretariat català de l'organització Pax Cristi —organisme internacional per a la pau—, i dintre de la campanya pro-amnistia, llança el slogan «Poble català posa't a caminar». El mes de març d'enguany fou convocat tot el poble català a posar en practica aquest slogan en una gran marxa que s'anomenaria «La Marxa de la Llibertat». Aquesta gran manifestació tindria com a propòsit a reivindicació dels quatre punts de l'Assemblea de Catalunya.

Les adhesions a la Marxa foren espectacular. Des del Consell de Forces Polítiques fins als Escoltes Catalans passen per Grups excursionistes, Centres Socials, etc., i moltes de la resta de l'Estat Espanyol i de l'estranger comencen per el Consell Internacional de Pax Cristi que es reuní a Montserrat presidit per el cardenal Alfrik.

Començaren els preparatius per a la gran caminada que vist l'èxit de les respostes a la crida s'hauria de preveure multitudinaria. La Marxa es dividí en sis columnes que travessarien les 40 comarques catalanes i convergirien a Poblet el dia 11 de setembre, festa Nacional Catalana. Les sis columnes anomenades Tramuntana, Lluís Companys, Francesc Macià, Rafael de Casanova, Abat Escarré i País Valencià, sortirien el dia quatre de juliol de les següents poblacions: l'Escala, Oliana, Esterrí d'Aneu, la Sènia, Girona i Guardamar, respectivament.

Els actes d'adhesió i manifestacions en pro de la Marxa proliferaren arreu del Països Catalans durant els mesos d'abril i maig, però el dia 22 d'aquest mes el Ministeri de la Governació presidit per el senyor Fraga Iribarne prohibeix la convocatòria i la realització d'aquesta. No tarden en ar-

ribar les protestes per tal prohibició, doncs aquesta atempta a un dels drets més elementals de la persona, que és el de manifestar-se pacíficament. Reunits representants de les comarques dels Països Catalans s'acordà no desconvocar la Marxa.

Malgrat la forta repressió de les forces de la policia i guardia civil en tots el actes de promció i propaganda, la detenció de nombroses persones i en especial la dels organitzadors de la columna del País Valencià, e dia quatre de juliol s'inicià la Marxa de la Llibertat en mig d'un gran desplegament de les forces d'ordre públic que es calculà en uns dos mil agents repartits entre les sis poblacions on es reuniren els marxaires.

Durant aquests mesos d'estiu totes les comarques dels nostre País han vist passar el marxaires a despit de la forta repressió que han estat objecte. Solament en les poblacions on les autoritat locals han emprat un esperit de tolerància i democràtic els actes han transcorregut en un clima d'autèntica convivència.

Els avatars, tan d'un caire com de l'altre, han estat molts i és impossible relatar-los en aquesta petita crònica. Cal remarcar però, l'esperit eminentment pacífic que ha animat a tots els que han col·laborat en el seu llarc recorregut. La lluita dels marxaires ha estat duta a terme per mitjans no violents, a despit de les grans provocacions de que han estat objecte; sentades, cançons, vagues de fam, proclames, etc.

El poble català ha caminat un pas més vers la seva llibertat.

Llibertat

Es responsabilitzen de la informació

Josep Bertran

Jaume Cots

Jaume Bonet

Lluís Pons

El dia 30 d'agost tenia la columna Lluís Companys de la Marxa de la Llibertat, programada la seva arribada a Agramunt. A partir de mitja tarda les forces d'ordre públic, guardia civil, en nombre aproximadament de 20 i molt ben armats, ocuparen totes les entrades de la Vila. A molts dels ocupants dels cotxes que passaven els hi era demanada la documentació.

A les vuit del vespre la gent s'anà congregant als carrers J. Mestres i A. Guimerà a l'espera dels marxaires. A quarts de deu eren nombrosíssims els agramuntins que omplien les voravies d'aquests carrers i la plaça del Pou. Fet a destacar és l'absència de pintades anunciant la Marxa i la quasi nul·la propaganda que s'havia fet sobre la mateixa.

A aquesta hora aproximadament fou detingut un jove que acompanyat d'una guitarra cantava cançons i contava rondalles a la plaça del Pou. Al cap d'uns moments fou posat en llibertat i convidat a abandonar el poble. Vista que no apareixien els components de la columna Lluís Companys, la gent s'anà retirant cap a les seves cases. Durant la nit del dia 30 i la del 31 la guardia civil mantingué el poble sota una discreta vigilància.

El dimecres dia 1 de setembre feren acte de presència a la Plaça de l'Església els quatre caminants de la Marxa de la Llibertat. Es repartí caramels entre la mainada i la revista de la Marxa «Fent camí» així com exemplars de l'Estatut de Catalunya de 1.932. S'intentà fer una ballada de sardanes però no fou possible per manca dels aparells necessaris.

Davant un gran nombre de persones allí congregades un jove en representació de la Vila d'Agramunt donà la benvinguda als marxaires i els oferí un ram de flors embolicat amb bandera de les quatre barres i unes bosses de Torrons d'Agramunt. Donà les gràcies un marxaire en representació de la Columna al mateix temps que feia un breu parlament explicant el significat de la Marxa de la Llibertat

i el que havia estat aquesta durant els dos mesos que portaven transcorreguts des del seu inici. Acabà el parlament convidant a tot el Poble Català a celebrar la diada de l'Onze de Setembre i a ser possible a Poblet on aquest dia convergiran les cinc columnes de la Marxa.

Al començament de l'acte el Sr. Rector de la Parròquia i a la vista de les persones que s'havien anant congregant, tancà les portes del temple. Al prec d'un dels marxaires i de dos joves agramuntins que el tingués obert fins a l'acabament dels actes, el Sr. Rector els respongué que a aquella hora el temple havia d'estar tancat.

En el transcurs del parlament es presentà un número de la guardia civil que convidà als presents a disgregar-se així com també inquirí a diverses persones el motiu dels seus aplaudiments.

En acabar el parlament es cantà els Segadors i es cridaren visques a la Marxa i a Catalunya. Tot seguit i darrera una gran senyera es feu una caminada pel carrer Sant Joan, Circumvalació i Baixada del Casal. Durant la mateixa es cridaven visques a Catalunya, a la Marxa i els motius «Poble català, posa't a caminar» i «Llibertat, Amnistia i Estatut d'Autonomia». Novament a la plaça, el públic assistent s'anà disgregant tot comentant favorablement els aconteixements que acabaven de viure.

Mitja hora més tard feren acte de presència nombroses forces de la guardia civil.

DE CASA A CASA

Al meu veure en un número de Festa Major no hi encaixen els articles polèmics, ni el blasme, ni la crítica malgrat sigui constructiva. Ja ens vage durant l'any de posar-nos mútuament les peres a quarto; la Festa Major hauria de ser una treva en la dura lluita quotidiana que massa sovint ens enfronta els uns amb els altres, ni que sigui d'una manera civilitzada.

Per la Festa Major són més adients els temes d'anar per casa, que almenys una vegada a l'any ens facin adonar dels estrets lligams que ens uneixen amb aquest bocinet de món i d'història que anomenem Agramunt.

Fer memòria d'aquest fet és convenient per tots els agramuntins, tant pels que ho som per naturalesa, com pels que ostenten aquest títol per adopció. Tant pels que pensen excessivament en «el sant de casa seva», sense recordar-se massa dels problemes de la nostra petita comunitat, com pels qui donen preferència, en les seves il·lusions, als temes universals que trascendeixen els límits del nostre terme. Sense oblidar, naturalment, a la gran proporció de convilatans que prou feina tenen amb anar vivint.

Els uns haurien d'adonar-se que ningú pot realitzar-se plenament si oblidada la dimensió social de la seva naturalesa i es comporta com si al món només ell tingués dret a anar bé. Triomfar en la vida en tots els aspectes, al marge o a l'esquena del poble, seria un procedir egoista tan refinat que no

m'atreveixo ni a insinuar que cap agramuntí pateixi d'aquest mal. Al poble l'hem de fer entre tots, si més no perquè aquest poble construït amb l'esforç comunitari també ens ajudarà a ser més homes a nosaltres.

Els altres, els obsessionats per les grans idees, cal que tinguin present que ha estat a través d'Agramunt que ells han arribat a l'ample món i pel mateix conducte el món ha arribat fins a ells. Vull dir que el lloc nadiu no es pot menysprejar mai, ni per broma; perquè el reconet de món on hem vist la primera llum, vulgues que no, ha configurat el nostre tarannà i hà imprés en el nostre ser una mena de caràcter del qual no podem renegar mai, si no ens volem convertir en uns desarrelats i uns apàtrides. Cal adonar-nos també que un arbre sense arrels profundes difícilment podrà donar fruits abundants i sabrosos, i un home sense pàtria serà un perdut i un vagabund. No quedaria complet el meu pensament si no afegís que el sentiment i la idea de pàtria, en la seva accepció més natural i entranyable, comença a desenrotllar-se en la pàtria xica, l'amor i el respecte a la qual no és pas incompatible amb el que hom sent per les altres pàtries més grans, amb projecció universal.

Siguem primer agramuntins, bons agramuntins, i després que cada u emprengui el camí que li dicti la seva consciència.

ISET

ROS ROCA S.A.

LA INDUSTRIA
DEL REMOLQUE

Tramitaciones,
Automóviles,
Pasaportes y
Expedientes
en general

Gestoría
FEIXA

Zapateria, 6

AGRAMUNT

MAQUINARIA AGRICOLA

JOSE MARTORELL

No volem? No podem? o, no en sabem?

Si fent ús d'una bona dosi d'imaginació i com si d'una narració de ciència-ficció es tractés, ens vingués ací un d'aquests possibles habitants del planeta Mart (d'actualitat ara que una nau espacial investiga el planeta roig), i com a bon investigador que fóra, repassés els exemplars de SIÓ d'aquest darrer any, creuria que vivim en una "Arcàdia" i es quedaria meravellat de la "bassa d'oli" que és la nostra Vila en quant a inquietudes, comparant-lo amb la resta del País o de l'Estat espanyol.

Deixant de banda les opinions personals —cosa que SIÓ no pot pas reflexar si no és el mateix interessat que vulgui exposar-les— i pensant que SIÓ com a "Butlletí d'Informació Municipal" deu informar de tot lo que de més relleu o transcendent passa a la Vila; el que s'ha fet a nivell de poble, ja sia d'una manera oficial u oficiosa, ha estat ben poca cosa.

He repassat de nou i detingudament els números de SIÓ des de setembre de l'any passat per ha constatar-ho, i el resultat ha estat ben magre:

De la campanya "Català a l'Escola" fomentada arreu dels Països Catalans, sols se'n parla al núm. 139 —setembre 1975— dins una enquesta que fa SIÓ als directores dels centres d'ensenyament locals i als pares en general.

A nivell de Ca la Vila sols dues notícies i dins la secció "El Municipi", acòrds del ple condolent-se de la malaltia i subsegüent mort del Cap d'Estat, núm. 141 i 142.

Dels problemes de la pagesia se'n parla, al núm. 140, Taula Rodona Pagesos-Caçadors, al núm. 144, suplement SIÓ núm. 6 "Un clam del món cmaperol" i una breu notícia al núm. 148.

D'informació general més destacada hi ha, al núm. 142, la presa de possessió del nou Batlle a les pàgines centrals, i una nota sobre "Franco ha mort. Visca el Rei". Al número 143, suplement SIÓ núm. 5 "Informe-Carreteres", i les pàgines centrals dedicades a la "Diada de la Creu Roja local". Al núm. 144, Taula Rodona amb els professors de l'Institut. Finalment al núm. 146, Taula Rodona amb la Coral d'Avui en el seu desè aniversari.

De la situació política actual se'n parla en els números 145, 147, 148 i 149, més sempre sobre el mateix temari: unes conferències socio-polítiques organitzades per un grup de gent de la Vila.

I això és tot el que aquest home de Mart podra llegir de més transcendent del que ha passat a la nostra Vila durant aquesta anyada. Francament, ha de quedar sorprès dels pocs problemes que tenim a nivell local. Ben segur que molts de nosaltres m'hèm arreglat qui-sap-los més a les taules dels cafés, i que consti que no és precisament de la forma que s'arreglen les coses el fer-ho així.

En quant als moments polítics actuals que vivim, llevat d'aquest intent de conscienciació vers uns determinats idearis, sembla que habitem en una illa isolada, sense cap

mena de contacte amb el món que ens envolta i pugui afectar-nos. Cap més tendència s'ha manifestat a nivell públic dins aquest gran ventall (potser massa extens), d'opcions polítiques actuals que van, des d'una extrema dreta al signe contrari. Tampoc cap entitat o estament s'ha fet ressó, en cap sentit, d'aquestes campanyes fetes a nivell de país sobre: Estatut, Amnistia, Marxa de la Llibertat, etc.

No sé fins on és eficaç aquest "no prendre partit" (o és que el no prendre'l ja és una postura?), pels problemes públics que a diari ens envolten i que ens afecten a tots d'una manera o altra. I no soc jo, qui per a donar-hi solucions.

Penso que no es tracta pas que siquem grans herois ni que defensem postures a "capa i espasa". Sols que dialoguem amb seny, amb esperit democràtic dels punts que puguin separar-nos, sabent que democràcia no vol dir llibertinatge, com molts es pensen. El viure aquesta paraula vol dir respectar els DRETS i els DEURES que cada u de nosaltres tenim dins la comunitat.

També cal matisar aquestes dues paraules que tan s'esgrimeixen avui enfront dels moments ideològicament conflictius que passem i que són: PAU I TRANQUILITAT. Bé, crec que tothom vol això, mes tant es peca per excés com per defecte, i com es diu "al lloc on hi ha més pau i tranquil·litat és al cementiri".

COTS

L'ULTIMA NOVELTAT

(al costat de Fruites Serra)

20 % de descompte als nuvis
que ens facin la seva LLISTA

- Llistes de Noces
- Cristalleries
- Vaixelles
- Coberteries
- Bateries Cuina
- Objectes Regal

S.M. JUAN CARLOS I REY DE ESPAÑA

Acuñaciones emitidas con autorización de la Casa Real

ANVERSO DE PERFIL

ANVERSO DE FRENTE

REVERSO UNICO

La medalla puede escogerse con el anverso de frente o de perfil.
Se pueden adquirir las dos acuñaciones reunidas en elegante estuche.

ORO 917/1000 — 22 QUILATES

TAMAÑOS:

grs. 3,5	ø mm. 20	Ptas. 2.082,—
" 6,5	ø " 24	" 3.867,—
" 10	ø " 28	" 5.950,—
" 17	ø " 32	" 10.115,—
" 34	ø " 45	" 20.230,—
" 69	ø " 55	" 41.055,—

PLATA FINA 1000/1000

TAMAÑOS:

ø mm. 32	Ptas. 585,—
ø " 45	" 1.265,—
ø " 55	" 2.750,—

Emisión Extra en plata fina 1000/1000
ø mm. 55, gramos 100, limitada y
numerada del 1 al 2000, Ptas. 4.500,—

El precio de las emisiones puede oscilar según la fluctuación del mercado.

RESERVAS EN LAS ENTIDADES BANCARIAS Y CAJAS DE AHORRO

NUMISART EUROPA, S.A.

Vía Augusta, 42-44 — Tels. 217 29 03 — 217 13 42 — Telex 51211 ENEA
Barcelona-6

LLENGUATGE

Una frase i dotze mots

Sovint sentim dir:

Vaig *apretar* a córrer. (Aquesta frase és incorrecta).

Vaig *arrençar* a córrer. (Aquesta és la frase correcta).

Hem de tenir en compte que el verb *apretar* en català no existeix, per tant, no l'hem d'usar.

Mots incorrectes

Nombrament

Olfat

Pantorrilla

Quiosco

Rematxar

Sargento

Tiro

Tiburón

Mots correctes

Nomenament

Olfacte

Garrot de cama

Quiosq

Reblar

Sergent

Tret, tir

Tauró

Viruta

Venta

Xorro

Xistós

Encenalls

Venda

Raig, doll

Graciós

Procurem escriure'ls sempre bé.

En alguns llocs públics, fora d'aquí, he vist agradablement que, a més de la llengua oficial, també s'hi ha emprat la nostra. Així, per exemple he llegit en llocs d'esplai, parcs i d'altres, rètols com és ara: «Tinguem-ho net», «Respectem les flors», «Recollim les deixalles» etc. Crec que això és un senyal molt positiu de cara a una efectiva normalització. Sortosament en molts llocs hi ha persones que ben concientment se n'adonen i actuen en conseqüència.

P. MORA

L. COMENGE

PINTOR - DECORADOR

EMPAPELADOS - MOQUETAS - CORTINAJES

Avda. J. Mestres, 7 - 2.º

AGRAMUNT

Teléfono 39 02 08

Antonio Montané Farré

Maderas del País y de Importación
Aserradero Mecánico en Las Bordas

Calle Piedad, 25

Teléfono 21

BOSOST (Vallé de Arán)

FIBAL

Sastrería y Confecciones para Caballero y Niño

Plaza del Pozo, 14

Teléfono 39 07 36

AGRAMUNT

Estación Servicio Agramunt

Pista - Terraza - Piscinas - Discoteca - Snack-Bar
Restaurante

Teléfonos 390202 y 390802

Sección Engrase y Lubrificantes

Comerç JOAN ESCOLA

Guimerà, 3

AGRAMUNT

Papers pintats de les millors Cases

COLOVALL - SHART - LANCEL, PRESTIGI

Extens assortit d'obsequis per a Llistes de Boda

Cristalleries, Vaixelles, Porcellanes, Làmpares, etc.

FERRETERIA - PINTURES - Estanteries Metàliques

CHOCOLATES JOLONCH

Coses de la Parròquia

FESTIVITATS

El 15 d'agost, dia de l'Assumpció, fou en certa manera la Festa Major de la nostra parròquia, puix com tots sabem el nostre temple està dedicat a l'advocació de la Mare de Déu en la seva Assumpció al Cel, encara que la nostra vila homenatja a Maria sota el títol de «Socós» el diumenge després del 8 de setembre, commemorant aquest dia, segons la tradició, la trobada de la imatge de la Verge a la vora del riu Sió.

BENEFICENCIA

Es fa un prec als convilatans demanant roba per a infants fins als dotze anys. Els que tinguin peces en bon estat, cosa fàcil per ser una edat de creixença i a voltes es queden els vestits nous i petits, poden entregar-la a la casa rectoral per ajudar a les famílies que ho necessitin.

EXCURSIO

Per als simpàtics escolanets de la nostra parròquia i de les de la nostra comarca, s'organitzà el dia 27 d'agost una excursió a Barcelona. Banys a la platja de Castelldefels, dinar a l'aire lliure i visita al Parc Zològic i al de Montjuic amb totes les seves atraccions, fou l'itinerari. Un premi ben meregut, que compensa una mica el petit sou que cobren per la seva col·laboració als actes litúrgics de la nostra parròquia.

C.

Crits, ganyols, queixes o cançons. d'amor, d'esperança i mort, dels gossos fermats
Bona Festa Major per a tots els joves, malgrat tinguin 80 anys.

A la tercera nit, el gos contesta ja, corresponent als ganyols de l'aimada.

Uns ganyols més experts, madurs, valents.

Barrejats de ràbia i por per l'amo, i d'amor i anyorança envers l'aimada.

L'amo l'endemà, que era un home raquític, famèlic, quasi més sec i de menys volum que l'estaca que portava:

Plantant-se davant del gos, descarrega, una!, dos!, tres!

fortíssimes garrotades sobre la bèstia.

Els sorolls dels ganyols del gos, barrejats amb els renecs de l'amo, s'escamparen per tot arreu.

El gos ja no es pogué alçar.

No menjà tampoc durant tota una setmana.

Les cames del darrera

i la biga de l'esquena

les tenia trencades.

Passats aquests dies, el gos, es despertà pel soroll desesperat dels ganyols suplicants de l'aimada.

Tenia el cap molt seré, els ulls sanguinolents, la boca seca, les orelles caigudes...

Emperò, amb totes les seves forces, tornà a cridar, ja sense confiar en res ni de res en la vida:

Sabent que estava enfront de la mort, i no sabent ben bé si el que feia, era per covardia o valentia.

Confiant solament en que molts altres, silenciosos i creients fins ara, sentissin, escoltessin el seu morir cridant, justícia i llibertat per a tots.

Confiant que servís per encoratjar-los a seguir lluitant.

L'amo en sentir-lo de nou, armat amb la seva estaca, com sempre...

Es pot dir que, tan sols el rematà.

Pegà al cap ara, l'únic viu, gairebé, que el gos tenia.

Matà el gos, matà el crit.

Però no el seu afecte immortal i etern!

L'aimada viu encara, si no ella, els descendents d'aquella mare i, d'aquell pare que preferí morir, abans que viure encadenat.

Viu la mare, per a perpetuar, explicar records i experiències viscudes i enyorades, sinó solament, sentides explicar, i per això, encara, més desitjades i estimades.

Sense rencors emperò, i tampoc, amb covarda resignació.

de complaença solament, amb la història i els herois del passat.

Sinó confiant en que els homes des d'ara, siguin més comprensius i més justos, menys dolents, més valents i menys covards.

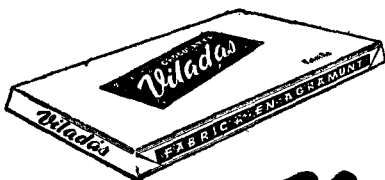
Para buen servicio

**Funeraria
(Casa Romá)**

*Servicio Oficial
único de
EL OCASO, S.A.*

Merced, 19
Teléf. 390309

Rapidez... Economía... AGRAMUNT

**Si compareu,
elegireu
Viladás**

Chocolata Viladás

De cinema per Josep Farrer

«FURIA ESPANYOLA» de Francisco Betriu

A Ramon Monfa, autor de cinema independent lleidatà.

Més que «Fúria espanyola» hauria d'anomenar-se aquesta pel·lícula «Fúria catalana» o potser encara millor «Visca el Barça!». Ja ha quedat ben arrelada aquella frase de, «El Barça és quelcom més que un Club». En aquesta pel·lícula hi ha tot una de recerències al Barça, els seus infres, les seves penyes, sense oblidat el bikini amb els colors del Barça, que la Mònica Randal exhibeix i que el seu nuvi en «Cassen» agraeix d'allò més entusiàsticament. També hi veiem aquella riuada de gent cap al «Nou Camp». Les alegries de quan el Barça marca i, les penes de quan encaixa un gol la seva porteria. La remor dels espectadors corejant l'alineació del Barça, que va donant el locutor pels micròfons, animant-los envers la victòria. I després el contrast de la cridòria que donen en cada nom que se sent de l'equip contrari, etc., etc.

Però no, el film no és ni molt menys una pel·lícula tan sols sobres futbol, és quelcom més també és una pel·lícula sobre Barcelona i sobre la seva gent i, no de la Plaça Catalunya per amunt, sinó de per avall, encara no de la part senyorial del Barri Gòtic, sinó de la d'aquells carrers més intrincats del Barri Xinès i limítrofs. Mai millor dit potser allò de «El Barça és quelcom més que un Club». En certa manera és, potser un d'aquells trossos de fusta, molt pocs, que es trobarien després d'un naufragi, que permetria sobreviure, amb molt poques possibilitats més i, salvar quelcom del patrimoni popular, tenint a la vegada l'esperança de conservar i enriquir, coses que tan negades ens han estat als catalans. En part potser, sí que és veritat doncs allò de —repeteixo— «El Barça és quelcom més que un Club», molt més que un CLUB.

Aquest film, jo almenys, el vull tractar molt, massa potser, sols en els seus aspectes positius, com a enamorat de Barcelona que sóc, i de la Barcelona pobra en particular, més que de cap, però sobre tot de les seves gents.

La Ciutat Comtal, com a un de tants, que en les seves essències l'he auscultat, i de la que em vanaglorio de conèixer-la molt notablement. Malgrat reconèixer que és una ciutat tan rica i gran, que és un cúmul extensíssim que s'allargaria fins a l'infinit, en facetes a quina més interessant. Fóra injust, per impossible, que aquesta pel·lícula reflexés mínimament, Barcelona i les seves coses, però sí que és més que regular en la seva transcripció parcial.

El «Cine Padró» al «Carrer Parlament», i tots aquells carrers, amb els seus bars, tavernes, botigues; buscadores; algunes canalles gairebé, altres belles, unes grasses, aquelles seques com un clau... El «Carrer Nou», Comte de l'Asalt, «La bodega bohèmia», i el «Carrer les tàpies», el «Carrer Hospital», amb «l'Antic Hospital de la Santa Creu», «La ronda de San Antoni», «El paralel». «El molino», abans —segons he sentit a dir— s'anomenava «El molino rojo» i en Franco va dir: Lo de rojo sobra, con «El molino» ya basta.

I el port, «Colon», «Les golondrines», «Plaça palacio», «La rambla»... I les pensions, les innombrables pensions de tota mena de Barcelona... i tantes coses més. Hom creu que, devem estar quelcom agraïts a Paco Betriu perquè ens ha ofert aquest clima de Barcelona, tan viu i real, que ha estat com si ens trobéssim allí mateix, aquesta pel·lícula és suma a d'altres com: «L'hora de la veritat» de Francesco Rossi, lagunes de Jordi Grau; les de Josep M. Nunes. La de Rossi ens presenta millor que cap, aquesta gent marginada del Barri Xinès de Barcelona, tan humana i amorosament que, no podem deixar de ressaltar-ho. Precisament perquè fugen dels ambients que tant s'abusa, com son. Mansions senyoriales i aristocràtiques, cabarets de gran luxe, cotxes esportius últim model, etc., etc. En definitiva, considerem més sa, presentar al cinema allò real que ens envolta, allò que és problema, que ens atany de molt aprop, que almenys ens fa conèixer aquesta problemàtica, en lloc de, fomentar allò altre, d'allargar més la màniga que el braç, o allò altre de «Paladar de ric butxaca de pobre». Envejar el ric, fomentar la lluita de classes a tots nivells. Certament, no n'hi ha per a menys davant del cinema que més es prodiga, que més èxit té i que, naturalment, més es consum.

En cinema veiem casos que es repeteixen molt freqüentment, massa freqüentment per desgràcia. Crítics molt notables fins i tot, exigeixen a vegades, sembla, la perfecció gairebé. Donat que a vegades veuen els crítics el film i, han de fer la crítica a correuita, perquè són diversos els estrenos, no tenen —no us hi capigui dubte—, temps material per a reflexionar degudament, per a ser suficientment objectius i, donar unes opinions sobre el film que acaben de veure, mínimament ajustades al que el film representa, suposa en realitat.

Siguem —perquè no és extrany que això passi—, més considerats del que són aquests crítics amb els autors de cinema. I dic tot això perquè «Fúria espanyola» de Francisco Betriu, ha estat una d'aquestes víctimes. Em recorda l'estrena de «Plàcid», de Berlanga —en la que per cert també hi ha bastants aspectes interessants de Barcelona, ja que part del film es desenrolla en uns urinaris públics, dels que n'és el cuidant en «Cassen», precisament—, doncs ara, aquesta pel·lícula que ha estat reestrenada amb honors d'estrena, fou molt mal considerada per crítics ben famosos llavors.

TAPIZADOS DE COCHES Y MUEBLES
TAPICERIA RECASENS
Plaza Pozo, 6 Tel. 390140 AGRAMUNT

El Municipio

El Ayuntamiento Pleno y la Comisión Municipal Permanente, en sesiones celebradas durante el pasado mes de Agosto, adoptaron los siguientes acuerdos:

LICENCIAS DE OBRAS.

A D. Juan Hernández y D. Francisco Nogales, para construir dos viviendas unifamiliares detrás de los Depósitos.

A Turrones de Agramunt Roig S A , construcción de un edificio en terreno sito en Santa Esperanza.

A D. Juan Huguet Piulats, por obras interiores en la casa de su propiedad en Arrabal de Puigvert.

A D.ª Carmen Vicens Plá, para conectar canaleras a la red de Alcantarillado y reparar escaleras parte trasera casa en Avda. M. Jolonch.

A D. Nadal Raichs i esposa, construcción de una vivienda de planta baja, dos pisos y desván, en Arrabal de Puigvert

A D. Fernando Ribera Herbera, para vallar parte delantera y trasera hasta tres metros de altura, un patio en Extramuros San Juan.

A D. Modesto Puigpinós Comelles, para revocar y pintar fachada casa calle San Juan, con apertura de un balcón.

A D. Ramón Pons Brescó, para pavimentar parte delantera corral en Arrabal de San Francisco.

A D. Jerónimo Valls Segura, pintar fachada trasera garage en Carretera de Tárrega.

TOMAS DE AGUA.

A D. Simón Pujol Marbá, D. Francisco y D.ª Adelina Marina y Antonio Andreu Amigó, para el edificio «La Torre» y D. Feliciano Carrera Parcerisa, en Arrabal de San Francisco.

ACTIVIDADES MOLESTAS.

Vistos los informes emitidos por la Comisión Provincial Delegada de Saneamiento, se concede licencia para instalación depósitos de petróleo para calefacción a Religiosas Concepcionistas y D.ª Rosa y Cristina Pampalona Mora, en Guimerá y Carretera de Tárrega, y construcción de una granja porcina en la «Costa del Xet» a D. José Bernaus Codina.

Inofirmar favorablemente expediente para granja porcina de engorde instado por D. Ramón Ribó Pané, en la partida Almenara.

CONCESION TROFEO.

Conceder trofeo a la Comisión Organizadora del II Gran Premio de España de Moto Cros, puntuable para el Campeonato del Mundo a celebrar en Mongay.

CONSTRUCCION VIVIENDAS.

Dar cuenta de que Constructora Asturiana S. A., ha suscrito contrato con la Obra Sindical del Hogar y Arquitectura para la construcción de 32 viviendas y cuyas obras se van a iniciar en breve.

NOMBRAMIENTO PENDONISTA.

Será portador del histórico Pendón del Somatén en la Procesión de la próxima Fiesta Mayor D. Restituto Puebla Navás, quien deberá procurarse los dos acompañantes cordonistas.

ATRACCIONES.

Conceder permisos a D. Ramón Pueo Guardia y D. Juan Romá Rosell para instalación de sendas casetas de tiro durante los días de la Fiesta Mayor.

CUENTAS Y FACTURAS.

Se aprobaron varias por un importe total de 527.429 Pts.

OFICI SOLEMNE

—¡¡TENIU MOLTES AUTORITATS
EN AQUEST POBLE!!

—NO, LA MEITAT SON DIRECTORS
DE BANC.

¡ATENCIÓN SEÑORA!

*Guarde limpia su ropa,
es mejor y está preparada
para cuando la necesite.*

Es un consejo de

Tintorería saldas

Sió, 29

AGRAMUNT